

בריאות

לא כדאי להיות חולה

כשתושב מוסררה בירושלים נזקק לעזרת המרפאה המקומית של קופת-חולים ה' כללית, הוא חושב בדרך כלל פעמיים לפני שהוא יוצא לדרכו.

שכן שלבי העינויים שעלו לעבור הם אופייניים לנועה בקופ"ח זו.

כדי לזכות להגיע לרופא, חיב החולה להשכים קים בשש בבוקר, להפקיד את פנקס-החבר שלו באשנב. אם יגיע בשמונה — כבר אין לו סיכוי לקבל מספר לאותו בוקר.

המרפאה עצמה, השוכנת ליד מיגרש ה' רוסים, הינה מיבנה עץ עלוב, שצביעו האפור קלוף וחלונותיו המנופצים מסורגים. החצר המזוהמת מקפת גדר תיל. זהו ה' מקום המשרת 4,160 חולים, מהם 245 מיקרבים סוציאליים, 250 אחרים נכים ונתמכים. הנה אומר — שמינית מתוך כלל החולים הפוטנציאליים זקוקים לטיפול רפואי שוטף וחיוני.

את 4,160 הלקוחות האלה משרתים שלושה רופאים בלבד — אחד בבוקר, שניים אחר-צהריים.

לעשירים כן — לעניים לא. מוסי' ראה הוא רובע פועלים עני. לרוב תושביו אין ברירה אלא להשתייך להסתדרות, ומי שום כך — גם לקופת החולים שלה. הם אינם יכולים, כבעל מיקצוע עצמאי, לעבור לקופת-חולים אחרת. לפיכך נאלצים הם ל' הפסידו חצי ימים בחורים מטופשים ומור' טר-עצבים, כשהם ממתינים בעמידה, מחוץ

אנסטאסיוס

קידו זה הכיר מאות אנשים, קשר איתם קשרי ידידות עמוקים, דאג להם כאב ל' בניו. גם עם הבדואים באיוור קיים יחסי ידידות הדוקים.

למה? לפני שבוע נעלם אנסטאסיוס מהמינור, כוחות הביטחון, בשיתוף עם בדואים מקומיים, חיפשוהו באיוור המינור, גילו אד מהרה את גופתו בתוך בור ב' אחד הערוצים. הוא מת בצורה אכזרית: אברהמין שלו וא' חת מידו היו כרו' תים.

מדוע רצה משהו לנקום בנויר, שהיה ידוע בטוב-ליבו וב' קשרי מין-מיוחדים במינם, ואלו אשר הבי' או למותו. שמועה אחרת: הגזיר החביב, ידירם של דין וקציני צה"ל, היה מרגל. עד שיתפס רוצחו האכזר, ישארו סברות אלו בגדר תעלומה.

דרכי אדם

המפשיט

הצעירה, אשר ניקרתה בררכו של ניקולאי רדומיר, נראתה נבוכה. היתה זו שעת ערב נעימה, וניקולאי פנה אליה באדיבות. התעניין אם יש ביכולתו לעזור לה במשהו. הסתבר שכן: הצעירה איבדה את דרכה, ביקשה מן הצעיר נעים-הסבר והגדיב ל'

בתוך מרפאת קופ"ח במוסררה לעניים מותר לסבול

אקום ישיבה מספיק, ולעיתים אף כחצר. קייק לוהט הצריך מתום, בחורף הוא זפוא מקר.

בשנה האחרונה הקימה קופת-חולים ה' כללית לפחות שלוש מרפאות חדשות בירושלים — אחת במושבה הגרמנית, אחת ב' שכונת רחביה העשירה, ושלישית, מיוחדת 'עובדי ממשלה, ברחוב נרקיס. אולם לא מוסררה.

שכן, שם ימשיכו התושבים לבוא למר' אה ב' כה וכה. אין להם כל ברירה אחרת.

תעלומות

צח

נזיר החייכן

במידבר סיני הכירו אותו הכל בשם אנסטאסיוס: גבר שמן, חייכן ועליז, שש עזור לכל אדם. הכירו אותו הבדואים סביבת מינור טסה קתרניה, חיילי צה"ל איוור, ואפילו שר-הביטחון משה דיין, שוחח איתו לא פעם ארוכות. אנסטא' יס היה שם דבר במרחבי סיני.

הוא שימש כדיקון — אחת הדרגות ה' ירות במינור. לילד אלכסנדריה, התייתם סטאסיוס כילדותו, בחר בחיי הנזירות נשים. מהמטיילים הישראליים באיוור זל את השפה העברית על בורייה, משום ' נתמנה כמנהל האכסניה במינור, ובתפ'

הכינו לעצמן שמלות בשביל ערב

היה להראותו בכלל • חיי-הלילה

איוו שנה! הפנטומים הגיעו לכאן, ארמסט' רונג הגיע לירח (מה לא עושה אדם בשביל פרסומת) וזיקליו קנדי התחנתה. ובסוף, כשהשבנו ששום דבר לא יספיק לקרות יותר, הגיע סמי דייזיס!

למרות הדחיות, למרות הביטולים, ורק לעשרים וארבע שעות. אבל הגיע, ושר. כדי לארח אותו הגיע במיוחד מלונדון חיים טופול, כי לארח את סמי זה לא כל כך פשוט כמו שאתם חושבים. צריך להתחיל למשל לאן לקחת אותו ולאן לא, כי אי-אפשר להספיק לקחת אותו בכל

סמי בכה פעמיים

המקומות אליהם הוזמן, כך שתמיד מעלי' בים לפחות חלק מהמוזינים.

כדי להתגבר על הבעיה נסעו סמי וחיים לבקר פצועים בתל השומר. סמי שוחח עם הפצועים, לחץ להם את היד ואתר כך נכנס לחצר פנוי ובכה כמו ילד מרוב התרגשות.

סמי כבר רגיל לבכות אצלו. בביקורו הקודם בכה כשראה את תל-אביב מבעד לחלון, וכמו שאתם בודאי מבינים הוא ברנש מאד סנטימנטלי ואוהב אתנו מאד. בערב הופיע בהיכל התרבות לפני נכי צה"ל ואישים נכבדים ששילמו כ-50 ל"י לכרטיס.

בנוסף לתגבורת סדרנים שמרו על הסדר שני שומרי הראש של סמי דייזיס. הם שמרו כל כך טוב, עד ששברו כמעט את עצמותיהם של שני המקליטים שהוזמנו על ידי סמי להקליט את ההופעה.

אי-ההבנה יושבה מהר, והערב התחיל. בשורה הראשונה ישבו פצועים, שהובאו במיוחד להופעה אחרי שהתברר שסמי לא יוכל לבוא אליהם. סמי כל-כך התרגש, עד שקיצר את תוכניתו ב-20 דקות. ומה רצוי? תם? שיתברר ויתלוצץ בימים טרופים אלה? במקום זה שר את השיר אכסודוס, שאיננו מצחיק בכלל.

כאשר גמר סמי את ההופעה שלו — חשבו כולם שזו ההפסקה. במיוחד חשבו ככה כל הגבורות שתפרו שמלוח-ערב מפוא' רות לכבוד האירוע, למרות שאיש לא היה בטוח שסמי יבוא, ואחרי כל הסיכון, לא היתה להן אפילו הזדמנות להראות אותו. כמה מהן עוד ניסו להסתובב הלוך ושוב בקוקטייל שנערך אחרי ההופעה מאחורי ה' קלעים — אבל אף אחד לא שם לב. אפילו סמי הסתלק אחרי חמש דקות.

אבל מה אתם רוצים מסמי? שיתברר ויתלוצץ בימים טרופים אלה.

סמי בהיכל: ברנש סנטימנטלי

הוא הבטיח לחזור בקרוב, להופעות נוס' פות. בינתיים הכניסה הופעתו עשרות אלפי לירות לקופת אירגון נכי צה"ל.

וחותם למעריצים: למה לא מחאו כפיים?